

РЕШЕНИЕ

№ 81

гр. *****, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ***, IV-ТИ СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Галя Алексиева

при участието на секретаря П. В. Г.А
като разгледа докладваното от Галя Алексиева Гражданско дело № 20233130101377 по описа за 2023 година

Предявен е от „**ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР**” АД, ЕИК 104518621 със седалище и адрес на управление гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик” № 258, „Варна Тауърс-Е” **против** Д. Т. Д., ЕГН ***** с настоящ адрес гр. *****, ул. ***** 13 иск с правно основание чл.422, ал.1 ГПК вр. чл.79, ал.1 и чл. 86, ал.1 ЗЗД да бъде прието за установено в отношенията между страните, че в полза на ищеца съществува вземане за сумите, както следва: **2599,01 лева**, представляваща стойност на служебно начислена ел. енергия по извършена корекционна процедура за периода 29.10.2022г. до 26.01.2023г. за обект с аб. № ***** и кл. № ***** находящ се на адрес гр. *****, ул. „*****“ № 13, 1, за което е издадена фактура № 0108750821/27.01.2023г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 04.09.2023г. до окончателното изплащане на задължението и **168,46 лева**, представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 11.02.2023г. до 25.08.2023г., за което вземане е издадена заповед № 562/13.09.2023г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д.№ 994/2023г. на ПРС.

Ищецът основава исковата си претенция излагайки следните фактически твърдения в исковата си молба: С ответника са в договорни отношения по пренос и достъп по електроразпределителните мрежи на ел. енергия в собствения му имот в гр. *****, ул. „*****“ № 13 аб. № ***** и кл. № ***** . Към момента на извършване на проверката и издаване на фактурата титуляр на партидата е бил Т. Д. Т.. Независимо от това обаче, твърди се, че ответникът има качество на потребител за процесния период, легитимирайки се като собственик на имота въз основа на договор за дарение по НА от 1997г.

Твърди, че на 26.01.2023г. на основание чл. 45 ПИКЕЕ е извършена проверка на СТИ измерващо потреблението в имота на ответника, в присъствието на свидетели, за която е съставен КП № 5102273. Протоколът е бил подписан от независим свидетел, както и от присъствалия на място полицейски служител. При проверката е установено неправомерно присъединяване /свързване/ към електроразпределителната мрежа посредством меден

проводник тип ПВ1- 6мм² в главното разпределително табло, като изходящия фазов проводник е прекъснат след СТИ и е монтиран към входящия фазов проводник преди СТИ. По този начин консумираната ел. енергия не преминавала през СТИ, не се измервала от него и не се заплащала от абоната.

На 27.01.2023г. със справка за корекция № 64602_84ВА за периода 29.10.2022г.- 26.01.2023г. е начислено процесното количество ел. енергия от 3960кВтч конкретизирано и по размер.

Твърди, че корекцията е извършена в съответствие с чл. 50, ал. 2 ПИКЕЕ като е приложена корекционна процедура за фикционно изчисление на доставеното количество ел. енергия за предходните на датата на проверката 90 дни, а остойносттаването е извършено съгл. чл. 50, ал. 2 ПИКЕЕ- на база половината от пропускателната способност на присъединителните съоръжения свързващи инсталацията на клиента с мрежата при ежедневно 8-часово натоварване.

На 17.01.2023г. ищцовото дружество е издало процесната фактура.

С писмо от 30.01.2023г. абонатът е бил уведомен за извършената корекция чрез изпращане на констативния протокол от проверката и фактурата.

Поради неизпълнение на задължението на датата на падежа посочен във фактурата съгл. чл. 56 ПИКЕЕ, се твърди, че от следващия ден ответникът е изпаднал в забава и съответно дължи обезщетение за това.

Искането е за отхвърляне на исковата претенция и присъждане на сторените по делото съдебно- деловодни разноски.

В срока по чл. 131 ГПК по делото е постъпил отговор от ответника. Искът се оспорва като недопустим, без конкретни доводи за това, евентуално като неоснователен.

Оспорва да са се осъществили предпоставките за извършване на корекционната процедура.

Потвърждава, че е собственик на процесния електроснабден имот, в който е извършена проверката, но оспорва да е бил в договорни отношения с ищеца за предоставяне на ел. енергия в имота с аб. № *****. Посочва, че въз основа на договора за дарение е придобил втори жилищен етаж от четириетажна сграда, но прехвърлителите са си запазили правото на ползване.

На следващо място оспорва начина, основанието и методиката на начисляване на процесното вземане. Твърди, че СТИ се намирало на място позволяващо достъп до него на всеки, вкл. без знанието на абоната. А достъп до СТИ имало само служителите на ЕРП, което правело възможно неправилното отчитане, респ. неотчитане да се дължи на самото ищцово дружество. Оспорва да е извършвал каквито и да е неправомерни действия спрямо СТИ и схемата му на свързване към мрежата. За незаконосъобразно счита констатираната неизправност в СТИ да влече неблагоприятни за потребителя последици, доколкото то е собственост на ЕРП и то носи отговорност за изправността му.

Счита, че КП е изготвен в нарушение на чл. 49 ПИКЕЕ и съответно не е годно основание за извършване на корекцията. В грубо нарушение на разпоредбата твърди, че СТИ не е било демонтирано и изпратено на БИМ за проверка. Твърди, че ищцовото дружество за периода е нямало законово основание, на което да извършва корекционна процедура.

Оспорва и количеството ел. енергия да е реално потребено от него. Твърди, че за процесния период, а и повече от 20 години не е живял в имота. В имота живеели родителите му, които са си запазили правото на ползване върху него.

Искането е за отхвърляне на исковите претенции и присъждане на разноски.

В с.з. исковата молба и отговорът се поддържат.

По съществото на спора, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и съобразно приложимия закон, съдът намира за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Предявен е положителен установителен иск с правно основание чл. 422, ал.1 ГПК.

Предмет на исковата претенция са суми, представляваща главница и лихва за забава на служебно начислено количество ел. енергия по проведена корекционна процедура. Правният интерес от търсената защита се извежда от развилото се предхождащо го заповедно производство по ч.гр.д. № 994/2023г. по описа на ПРС, по което е била издадена заповед за изпълнение по чл. 410, ал.1 ГПК, срещу която длъжникът е възразил с рока по чл. 414 ГПК.

Така очертан, предметът на спора възлага в доказателствена тежест на ищцовото дружество да установи пълно и главно, предпоставките дали му основание да начисли процесното допълнително количество ел. енергия- че с ответника се намират в договорни отношения с предмет пренос и достъп на ел. енергия през електроразпределителната мрежа на ищеца в посочения обект и период; че ответникът има качеството на потребител като собственик на обекта на потребление; че проверката и начисляването на сумата са извършени съобразно одобрените и приети ПИКЕЕ; че така преизчислената ел. енергия е определена правилно като количество и размер на дължимата за нея сума съобразно ПИКЕЕ. По претенцията за заплащане на обезщетение за забава: наличие на главен дълг, падеж на задължението за главница и размер на вземането. Ответната страна следва да докаже своите правоизключващи, правопогасяващи или други възражения срещу правото на ищеца да получи спорното вземане.

Безспорно е между страните, че ответникът е собственик на имот на адрес гр. *****, ул. „*****“ 13.

За имота, потреблението на ел. енергия е отчитано по партида с аб. № ***** и кл. № *****, чийто титуляр съобразно информационната система на крайния снабдител, е Т. Д. Т., праводател на ответника по договор от 1997г. На 27.01.2023г. ищцовото дружество извършвайки корекционна процедура по реда на ПИКЕЕ е издало фактура на името на Т. Т., задължен по която сега се твърди да е ответникът. С настъпилото правоприемство в собствеността на имота е обосновал наличието на облигационна връзка с него. Ответникът е възразявал да има качество на потребител, като е твърдял, че не той е титуляр на партидата, както и че праводателят му си е запазил правото на ползване.

Регламентацията на отношенията между страни намиращи се в правоотношение по договор за продажба на ел. енергия се съдържа в ОУ на ДПЕЕЕ, издадени на основание чл. 98а ЗЕ, одобрени с решение на ДКЕВР, като съгласно цитираната разпоредба от ЗЕ, публикуваните ОУ влизат в сила за потребителите, които купуват електрическа енергия от крайния снабдител, без изрично писмено приемане.

Наличието на продажбено правоотношение, обуславя и наличието на облигационна връзка по пренос и достъп на ел. енергия през електроразпределителната мрежа оперирана от ищцовото дружество.

В чл. 4, ал. 1 ОУ на дружеството понятието „клиент“ е собственикът или титуляр на вещно право на ползване на обект, който е присъединен към електроразпределителната мрежа и се снабдява с ел. енергия за собствено ползване. По делото е нямало спор, че процесният обект е присъединен към електроразпределителната мрежа, както и че се снабдява с ел. енергия.

В чл. 4, ал. 1 ОУ на крайния снабдител „Енерго про Продажби“ АД „потребител на енергия“ се определя като физическо лице- собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Север“ АД, което ползва електрическа енергия за домакинството си, и е снабдявано и закупува същата от „Енерго-Про Продажби“ АД. В пар.1, т.2а ЗЕ е дадено определение на понятието „битов клиент“ и

това е, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди. КС ТР 2/17.05.2018г. на ОСГК на ВКС се прие, че ЗЕ свързва качеството на длъжник за цената на доставена топлинна енергия с качеството на собственик на имота, респ. носител на ограничено вещно право на ползване. В настоящия казус също е приложим ЗЕ, доколкото той урежда договора за продажба на ел. енергия и то по сходен с този за топлинната енергия, начин. Законът свързва качеството на задължено да плаща цената на потребяваната ел. енергия с качеството на собственик на имота /така решение №205/28.02.2019г. по гр.д. № 439/2018г. на ВКС, III ГО/. Следователно, бидейки собственик от 1997г., ответникът има качество на потребител на енергийни услуги по смисъла на пар. 1, т. 41б ДР ЗЕ и краен клиент по смисъла на пар. 1, т. 27г ДР ЗЕ и страна по договор по чл. 97, ал.1, т. 4 ЗЕ за процесния обект на потребление. В този смисъл, без правно значение е това, кое лице е въведено като титуляр на партидата в информационна система на крайния снабдител. Неоснователни са и възраженията на ответника, че неговият праводател си е запазил правото на ползване. За този факт няма доказателства. Но, ако и праводателят му да си е запазил правото на ползване, то с неговата смърт на 19.12.2021г. /период предхождащ корекцията/, съгл. справка НБД по заповедното производство, това право е било прекратено, като такова учредено с оглед личността.

От констативен протокол № 5102273/26.01.2023г. се установява, че на посочената дата е била извършена техническа проверка на измервателната система за отчитане на ел. енергията в обекта на ответника. Отразено е, че при проверката е установено наличие на неправомерно присъединяване към електроразпределителната мрежа осъществено в главното разпределително табло чрез меден проводник ПВ 1х6мм², като изходящият проводник е прекъснат след СТИ и е монтиран във входящия фазов проводник преди СТИ. Извършено е демонтиране на неправомерно присъединения проводник. Протоколът е бил подписан от служителите извършили проверката и двама свидетели. Отразено е посещение на дежурна оперативна група на РУ *****.

Въз основа на КП, ищцовото дружество е издало справка за корекция № 64602_84ВА, с която за периода 29.10.2022г.- 26.01.2023г. е начислено допълнително количество ел. енергия от 3960кВтч за остойността, на която е издадена фактура с № 0108750821/27.01.2023г. за сумата от 2599,01лева.

Съобразно заключението на в.л. инж. К. М. по приета СТЕ, вкл. с пояснения дадени в с.з. при изслушването му, отразената констатация в КП означава, че е налице неправомерно вмешателство в начина на свързване на обекта към електроразпределителната мрежа, т.е. неправомерно присъединяване без електромер, при което СТИ не измерва изобщо. В случая проводникът, който излиза от електромера и захранва абоната е бил прекъснат и съединен преди електромера с проводника идващ от мрежата. Намесата била видима и лесно изпълнима. Изчислената ел. енергия за доплащане в.л. е посочило, че е в рамките на допустимата и технически е възможно да премине през СТИ за периода от 90дни. Изчисленията вещото лице е определило като математически точни, при ползвана база пропускателната способност 50А.

От показанията на разпитания по делото свидетел С. Г.- служител на ответното дружество, изготвил КП от извършената проверка се установяват следните релевантни за спора факти: Извършили са проверка на обекта, за която съставили процесния протокол. Проверката е била на таблото с електромерите, в ляво на блока. Единият електромер бил с прекъснат фазов проводник и сложен преди захранващия предпазител. Демонтирали проводника. По електромера всичко било наред, през 2018г. бил преминал метрологична годност. Обадили се на тел. 112 и на място пристигнали от полицията, които също правили оглед. Протоколът бил разписан от други двама свидетели. На същото място съставили и друг протокол на сина и бащата на ответника.

Корекционната процедура е извършена по реда на обнародваните в ДВ бр. 35/30.04.2019г., в сила от 02.05.2019г. Правила за измерване на количеството електрическа енергия. Правилата са издадени по законова делегация и затова имат характер на подзаконов нормативен акт, който е задължителен за страните. Съдебната практика приема, че със ЗИД на ЗЕ /ДВ, бр. 54/12г., в сила от 17.07.2012г./ е въведено законово основание за корекция сметката на клиент при доказано неточно отчитане на потребената ел. енергия, ако обаче е изпълнил задълженията си по чл. 98а, ал. 2, т. 6 и чл. 83, ал. 1, т.6 ЗЕ, т. е. само и единствено при предвиждане в ОУ на договорите на ред за уведомяване на клиента, че има основание за корекция и при налични правила за измерване на количеството /ПИКЕЕ/, регламентиращи принципите на измерване, начините и местата за измерване, условията и реда за тяхното обслужване, включително за установяване случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия и за извършване на корекция на сметките за предоставената електроенергия. Законодателят е вменил изрично в задължение на електроразпределителното дружество да създаде посочените ПИКЕЕ със съответното съдържание на новата законова уредба, въведена с изменението на ЗЕ /ДВ, бр. 54/12г., в сила от 17.07.2012г./, както съответно и ОУ на договорите с крайния потребител на ел. енергия, предвиждащи ред за уведомяване на клиента при наличие на основание за корекция. Новите ПИКЕЕ, приети на основание горепосочените норми, са издадени на 30.04.2019г., в сила от 02.05.2019г., след която дата следва да се приеме, че корекцията на сметката на клиента е допустима и правомерна, при предвиждане в Общите условия на договорите на ред за уведомяване на клиента, че има основание за корекция. Въвеждането за оператора на законова възможност да извършва корекционна процедура цели да се коригира неоправданото имуществено разместване между страните, като на потребителя се начисли сума, която да компенсира доставеното и неотчетено количество енергия.

Съгласно разпоредбата на чл. 45 ПИКЕЕ, операторът на мрежата извършва проверки на измервателните системи за съответствието им с изискванията на правилата, като измервателните системи се проверяват за съответствие с изискванията за точност. В чл. 46 е регламентирано, че извън проверките по чл. 45, операторът извършва технически проверки на място на измервателната система/СТИ, както и смяна или промяна на параметризиращата програма на СТИ, като отчитането на СТИ не се счита за техническа проверка по реда на правилата. В чл. 42, ал. 5 е предвидено задължение за оператора да извършва обслужване и проверка на измервателните системи най- малко веднъж на три месеца. Ако при проверката не се установят отклонения, неизправности и/или нерегламентирана намеса в измервателната система, в досието по чл. 33 се отразява това, датата на проверката и други данни установени с нея. Ако обаче при проверките се установят отклонения, неизправности и/или нерегламентирана намеса в измервателната система се съставя констативен протокол по реда на чл. 49 ПИКЕЕ. Съгласно чл. 49, ал. 2 констативният протокол се подписва от представител на оператора на мрежата и от ползвателя или негов представител. А в случай на отсъствие на ползвателя или негов представител при съставянето на констативния протокол, както и при отказ от тяхна страна да го подпишат, констативният протокол се подписва от представител на оператора на мрежата и свидетел, който не е служител на оператора. В КП се отразяват присъстващите при проверката, както и отказа за подписване от страна на ползвателя или неговия представител, ако е направен такъв. В разглеждания случай, протоколът е бил подписан от служителите извършили проверката и от свидетели. Получено е било и нужното съдействие от служителите на МВР, за уведомяването на които на тел. 112 е бил подаден сигнал и те са се отзовали на място, съставяйки също свой протокол, за което свидетелства св. Г. /макар и да е служител на ищцовото дружество липсва основание да се счита предубеден или пряко заинтересован/. Налице са данни по случая /от приложена по делото кореспонденция/, да е било образувано и д.п. № 35/2023г. на ПУ- ***** за престъпление по чл. 234в НК. Следователно, спазено е изискването на чл. 49, ал.2 ПИКЕЕ.

В настоящия казус операторът е извършил корекцията в хипотезата на чл. 50, ал. 2 ПИКЕЕ, която гласи, че при промяна в схемата на свързване, водеща до неизмерване, неправилно и/или неточно измерване на количествата електрическа енергия, операторът на съответната електроразпределителна мрежа изчислява количеството електрическа енергия за по- краткия период между периода от датата на констатиране на неизмерване/неправилно/неточно измерване до последната извършена проверка и периода от три месеца, предхождащи датата на констатиране на неизмерване/ неправилно/ неточно измерване, като преизчисляването се извършва на базата на половината от пропускателната способност на присъединителните съоръжения (кабели, проводници), свързващи инсталацията на клиента със съответната мрежа, при ежедневно 8-часово натоварване. В случая не е наличие на хипотезата на чл. 55 ПИКЕЕ, за да се поставя изискване за демонтиране на СТИ. Доколкото корекционната процедура не остойностява реално потребление, а на база фикция, без значение за правомерността на процедурата е обстоятелството, че е невъзможно да бъде установено кога е извършено неправомерната намеса. Ирелевантни в този смисъл са и доводите на ответника, че в имота е нямало потребление преди и след корекцията, предвид обективно установения факт на неправомерно присъединяване към електроразпределителната мрежа, който служи като основание за извършване на корекционната процедура.

Съобразно заключението на в.л. изчисленото фикционно количество ел. енергия и остойностяването му са извършени при спазване така разписаната методология и действащи цени на КЕВР. Процесната корекционна процедура е извършена в резултат на констатирано неправомерно присъединяване към електроразпределителната мрежа, при което захранването на обекта се извършва и посредством кабел, който не е свързан към СТИ и респ. потреблението чрез него не се отчита и заплаща от потребителя. Преизчисляването е сторено въз основа на КП. Корекцията обхваща максимално допустимия период от 90 дни, доколкото липсват данни да е извършвана предходна проверка в по- кратък период. Изложеното обуславя наличие на хипотезата на чл. 50, ал. 2 ПИКЕЕ и оттам правото на ищцовото дружество да коригира сметката на абоната.

В заключение операторът е спазил процедурата по извършване на корекцията, поради което и съдът следва да приеме, че корекцията на сметката на ответника по методиката, установена в чл. 50 ПИКЕЕ е правомерно проведена. Горното налага съдът да приеме, че начислената по този начин на абоната сума в размер на 2599,01 лева се дължи.

Съгласно чл. 86, ал.1 ЗЗД, при изпълнение на парично задължение, длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Чл. 50 ОУ предвижда, че потребителят, който не изпълни задължението си за плащане в срок, дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва за всеки просрочен ден. Съгласно чл.43, ал.3 от ОУ при извършено преизчисление на количества ел. енергия за минал период, ЕРП издава фактура, като дължимите суми се определят по реда на ПИКЕЕ. Фактурата следва да съдържа изрично посочените в чл.44 реквизити, в това число и срок на плащане, който съгласно чл. 47, ал. 2 е 10 работни дни от датата на издаване на фактурата. Така, че вземането на ищеца става ликвидно и изискуемо, считано от изтичане на определения във фактурата срок за нейното плащане, без да е необходимо допълнително дружеството да изпраща съобщения до потребителя за наличните му задължения и да го кани да ги заплати. Т.е, страните са договорили, че след изтичане на определения срок за плащане, длъжникът изпада в забава /и без покана/, т.е от деня следващ този като определен за плащане, при което дължи обезщетение в размер на законната лихва. Следователно, ответникът е изпаднал в забава за заплащане на цената на служебно начисленото количество ел. енергията считано от деня, следващ падежа на задължението – 10.02.2023г. Размерът на законната лихва върху главницата от 2599,01 лева, изчислен с програмен продукт Апис финанси за периода 11.02.2023г. до 25.08.2023г. е 168,46 лева, което обосновава основателност на претенцията за целия заявен размер.

На основание чл.78, ал.1 ГПК ищецът има право на присъждане на разноски. Искането е направено своевременно, представен е списък по чл. 80 ГПК. По делото е приет договор за правна защита и съдействие, в доказателство за заплатен адв. хонорар в размер от 696лв. с ДДС. Ответникът следва да понесе и разноски от 98,61лева за платена държавна такса, 300лева- депозит за вещо лице. Депозитът от 30лева възнаграждение на явилия се свидетел е останал неусвоен и като подлежащ на връщане няма основание за възлагането му в тежест на ответника. Или общо 1094,61лв.

Съобразно т.12 ТР № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС, следва да се присъдят в полза на ищеца и сторените от него разноски в заповедното производство в общ размер на 105,35лева, от който 55,35лева платена държавна такса и 50лева юк. възнаграждение.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че в полза на ищеца „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР” АД, ЕИК 104518621 със седалище и адрес на управление гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик” № 258, „Варна Тауърс-Е” съществува вземане срещу ответника Д. Т. Д., ЕГН ***** с настоящ адрес гр. *****, ул. ***** 13 в размер на сумите, както следва: **2599,01лева**, представляваща стойност на служебно начислена ел. енергия по извършена корекционна процедура за периода 29.10.2022г. до 26.01.2023г. за обект с аб. № ***** и кл. № ***** находящ се на адрес гр. *****, ул. „*****“ № 13, 1, за което е издадена фактура № 0108750821/27.01.2023г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 04.09.2023г. до окончателното изплащане на задължението и **168,46лева**, представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 11.02.2023г. до 25.08.2023г, за което вземане е издадена заповед № 562/13.09.2023г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 994/2023г. на ПРС, на основание чл. 422, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА Д. Т. Д., ЕГН ***** с настоящ адрес гр. *****, ул. ***** 13 **да заплати** на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР” АД, ЕИК 104518621 със седалище и адрес на управление гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик” № 258, „Варна Тауърс-Е” сумата от **1094,61лева**, представляваща сторени съдебно-деловодни разноски пред настоящата инстанция, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА Д. Т. Д., ЕГН ***** с настоящ адрес гр. *****, ул. ***** 13 **да заплати** на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР” АД, ЕИК 104518621 със седалище и адрес на управление гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик” № 258, „Варна Тауърс-Е” сумата от **105,35лева**, представляваща направени в производството по ч.гр.д. № 994/2023г. по описа на ПРС, съдебно- деловодни разноски, на основание чл.78, ал.1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – ***:** _____